

xent els arguments amb què fonamentava la seva tesi, ens acostem més a la convicció del Führer alemany encara que, sense compartir el sentit excessivament contundent com pla practica. Però tanmateix les barreges ètniques massa sobtades solen produir efectes explosius i els resultats en termes generals no són gaire encoratjadors. Tal vegada en ordre a un perfeccionament físic, siguin avantatjoses. Potser econòmicament representin un benifet, més, en l'aspecte espiritual i en últim terme, en el social, la convivència de tipus ètnics de mentalitat diferent no dona més que resultats desastrosos encara que, més o menys aviat es produeixi el fet de l'assimilació de l'un, en el si de l'altre.

Sense necessitat de fer observacions massa precises, cal esguardar el que passa a les dues Amèriques i la mala fama de què gaudeixen els mestijos a tot arreu. Diu Lacassaque, que s'hagué d'abandonar a Algeria, la idea de crear una raça franco-àrab pels mals resultats que donaven els fruits d'aquest mestissatge. ¿Es que existeixen altres raons, apart de les antropològiques, per explicar-ho?

Es molt possible; però també és cert que, aquell fet, es ve donant amb notable persistència.

Siguin els que siguin els arguments que els homes de Ciència emprin per salvar errors preconcebuts, no sembla pas per ara que es dibuixi un desig de rectificació. Un sentit Nietzscheà presideix avui el pensament dels dirigents alemanys. Cal no oblidar que aquell fou un altre intoxicat per les doctrines de Gobineau. Tot plegat, un altre experiment de gran estil, en el qual fa de reactivu tot un poble: Senyal del temps!

